

Хока с. ж. въ выраженіи **дойдѣ нѣкому до хока** (до **хо-ни**), справлюсь съ дѣмъ: И така ся струпаха нѣгдѣ по 100 нѣгдѣ по 200 а нѣгдѣ по 300 дори и по 400 ученици на единъ учитель, кой-то и десѣтъ главы ако да бы ималъ на рамена-та си, пакъ не можѣше да дойде до-хока на толко станъ, а нежели и да ги научи на нѣшто. *Л. Д. 1869 р. 161.*

Хокна ил. св. **Хокамъ** ил. дл. 1) забраню, браню: Снаха-та наченала да крещи и хока нещастний-тъ старецъ. *Л. Д. 76 р. 182.* Не быва да ся бѣжтъ дѣца-та, кога сѣ направили пакость, нѣто да ся хокать, кога сѣ паднали. *ib. 72 р. 149.* 2) крикну, кричу: Лисица-та си намазала главата съ сыренѣе на хокала: „бѣгай, ване вълчо! че идѣтъ пушкарѣ да ны утѣпатъ“. *Ч. 258.* Собрали се дѣца, човѣци, жени хокать, выкатъ, че не може да излѣзне баба-та. *Ч. 259.* Не сам родила дѣвет години, Та па се пукна прѣклета прѣлѣтъ, Та ми хокнаха клетѣ билѣре, „Билѣ за глава, билѣ за рѣжба“. *Д. 10—13.* 3) позову, зову; кликну, кличу: Кралицѣ краля Марковицѣ Кралица хока отъ чардакъ. *Ч. 341.* Като си сѣделе съ вълк-о, лисица-та сѣ прѣсторила, че я хокать и се обадѣла: ха! що? Идемъ, идемъ. Вълко и пыталъ, кѣде че идешъ?—„Кликать ме да кръстимъ“. *Ч. 257.*

Холанъ* обращеніе съ ласковомъ тономъ первоначально къ мушкетерамъ, но иногда и къ женщинамъ: Караджа мой побратиме Ни съ тебе да са поборимъ Който ми холанъ надвие, Той ще да земе Яница. (Холанъ употребително и въ други мѣста на България, отъ огланъ тур. момче). *Наука, II, 562—3.* Холанъ Иванъ чорбаджі! Иванъ холанъ Иване! *Д. 51, 30—33.* Султанъ Стояну думаше: Зимайте холанъ Стоѣне, Зимайте колко можете, И за мене оставайте, Че старъ сѣмъ, вече не мога. *М. 99.* Стояне, холанъ, Стояне! *М. 76, 108.* Марго де бѣла българко! Тебе ти, холанъ, не мяза Бѣла българка да бѣдешъ. *Ч. 311.* Невѣсто, първо венчило! Азъ ща, холанъ, да ида, Въ Чахколарово село голѣмо, Бравичка да юлидисамъ. *ib. 309.* Сичкитѣ холанъ викнали, Викнали та заплакали. *ib. 312.* И тѣ са холанъ трыгнали. *ib. 310.* Малко са холанъ събрали,—Дорѣ триста мина шипчени. *ib. 314.* А бе холанъ, оставете тѣзи олакванья на страна. *Зк. 21.* „Добро утро, какво ми си, харно ли си?“—Холанъ, остави са я, снощи сме подрынали зейдичко, че тѣзъ заранъ май нѣмамъ, кефъ! *Зк. 81.*

Холта* (*kholtā comm. holtā s. t. Hameçon*) с. ж. удочка: Отъ кости-ты на кытовъ-ты правятъ си иглы и вѣдичкы (холты). *Л. Д. 71 р. 114.*

Хомотъ с. м. хомутъ, ярмо:—Да остави изъ между жѣбѣ и процѣпа между разстояніе, въ кое ся пѣха яремъ, или хомутъ. *Пж. 46.* Воль-тъ, кой-то влачи мѣлкомъ хомута не бѣдѣтъ го. *Ч. 135.* Гръцкый